

Slip Bibelen Løs

1.Korinterbrev

KORINT i 1 årh. e.Kr.

BYEN

- Politisk strategisk Romersk center
 - geografisk placering
 - naturligt forsvar
 - vandkilde
 - Romersk koloni etableret af Julius Cæsar, 3de største by i Romerriget
- Økonomisk stormagt
 - karavane ruter E-W
 - Slaveøkonomi
 - Penge aristokrati – selvgjorte, succesrige, selvbevidste
- Religiøst, kulturel center
 - Græsk/romersk religion 11 templer,
FX *Afrodite* templet – kærlighedsgudinden, tempel prostitution, *korinthiazo* – leve som en korinter, utugtigt. FX *Mysteriereligioner*.
 - Filosoficenter – en alternativ intellektuel verdensopfattelse baseret på logik
Omrejsende filosoffer og retorikere. *Sofister*.
 - Kunst
 - Sport – *Istmianske lege*
 - Jødisk synagoge

KIRKEN i Korint – et spejlbillede af byen

- Størrelse
 - Husmenighed ca. 60
- Sammensætning
 - 3 til 4 velhavende familier, flere håndværkerfamilier, flest slaver
- Religiøse baggrund
 - flest hedninger, flere gudfrygtige grækere og romere (hedninge æt), en del jøder
- Menigheds ledere
 - Paulus, Apollos, Peter. Timoteus, Silas, Titus.
 - Falske apostle (2.Korinterbrev)

PAULUS engagement med menigheden i Korint

- 51-52 Første besøg (1½ år). Menigheden etableret ud fra synagogen.
- 52-53 Besøg af Apollos, evt. Peter. Paulus BREV 1 (1.Kor.5:9).
- 53-54 Besøg af Kloes folk (1.Kor.1:11). Spørgsmål fra Korinter menigheden til Paulus (1.Kor.16:15f)
- 54-55 Paulus BREV 2 (1.Korinterbrev). Evt. besøg af Timoteus (1.Kor.16:10f).
- 55-56 Paulus smertefulde besøg (2.Kor.2:1-4). Paulus BREV 3 (2.Korinterbrev). Besøg af Paulus.

Slip Bibelen Løs

1.Korinterbrev

Baggrunden for Paulus' argumentation i 1.Korintherbrev.

Korintermenigheden var på vej væk fra apostolsk kristendom:

- En magtfuld elite i menigheden (4:18) var i gang med at påvirke resten af menigheden imod Paulus og det Evangelium han bragte. Det havde en yderst farlig påvirkning på teologien og livsførelsen.
- Paulus, menighedens grundlægger (4:15), elskede fortsat denne oprørske, umodne og forvirrede menighed og ville ikke tillade at den blev ødelagt. Han gik derfor til modangreb for at få dem tilbage til den sande kristne vej (3:10-17).

Afvisning af apostlen Paulus' autoritet og evangelium:

- Korinterne var overbevist om, at de havde overhalet Paulus på det åndelige plan (4:8-10), og følte sig derfor i stand til at dømme og kritisere ham (4:1-5; 9:1-3).
- Paulus var en svag evangelist: Han var svag som forkynner, i kontrast til Apollos (1:17; 2:1). Han var kun en arbejdsmand (4:12; 9:6-8), som ingen gang syntes sig værdig til at tage imod deres økonomiske støtte (9:18; 2Kor.11:1-3). Han manglede mod til at komme iblandt dem igen (4:18).
- Paulus havde et svagt evangelium: De syntes at Paulus kors evangelium skulle opfattes som indledende føde, men de var kommet videre (3:2-3). Ve Helligånden havde de udviklet sig til åndelige konger (4:8). Derudover var Paulus kors evangelium uimponerende og virkede meningsløs på ikke troende (1:21-22; 2:6), i forhold til deres åndelige sejrs evangelium.
- Paulus havde etableret en svag kirke: Menigheden Paulus havde etableret i Korinth bestod af uimponerende mennesker (1:26) og blandt andet derfor havde kirken under hans ledelse ikke haft særlig effekt på de indflydelsesrige, de fornemme, de intellektuelle og de magtfulde, i det korintiske samfund. Det skulle deres evangelium ændre på.

Korinternes overrealiserede frelses forståelse:

- Jesu død, opstandelse, himmelfart og specielt Helligåndens udgydelse havde ført mennesker frem til den fuldstændige frelse. Korinterne var allerede blevet åndelige konger (4:8), med en status på lige fod med englene (13:1). Tegnet på dette kom til udtryk i deres nådegaver af visdom, kundskab (8:1-2) og tungetale (14:2,23). Fordi deres frelse eksisterede i den åndelige sfære, havde deres kropslige liv enten ingen betydning (6:12-13), eller også skulle den minimeres (7:1) for ikke at påvirke deres åndelige liv. Denne nye frihed i Kristus hævede dem over Loven og derfor også alle samfundsnormer (5:1; 11:5). De følte sig åndeligt beskyttet ved at deltage i de kristne sakramenter som de tilførte næsten magisk værdi (10:1-5, 16-18). De syntes de var nået så langt i deres åndelige liv at, troen på en opstandelse syntes slet ikke nødvendig (15:12,50).

Korinterne følte sig specielle, men var i fare for at forlade apostolsk kristendom (4:17; 11:16; 14:34-36).